

Pilgrims to the Eurozone: How Far, How Fast?

Evžen Kočenda^a, Ali M. Kutan^b, and Taner M. Yigit^c

Abstract

In our analysis, we examine the convergence of all recent ten European Union (EU) members to EU standards. Novel features of the paper include more complete measures of convergence, in particular fiscal convergence; a broader examination of inflation convergence with respect to the Maastricht benchmark as well as the European Central Bank's inflation objective; and more appropriate tests of convergence that allow for structural breaks. The results indicate slow but steady per-capita real income convergence towards EU standards. Although evidence indicates significant inflation and interest rate convergence, fiscal convergence evidence is discouraging, indicating a lack of fiscal sustainability. An important policy implication of the results is that current fiscal practices may delay the new members' entry into the Exchange Rate Mechanism II (ERM2) and hence their adoption of the euro. Our empirical results support the following recommendations: authorities need to (1) improve their budget institutions, (2) introduce further reforms to cut down government expenditures, and (3) consider adopting fiscal rules. Therefore, the countries with serious fiscal problems should not rush to enter the Eurozone.

Keywords: convergence, European Union, integration, fiscal discipline, transition, Eurozone
JEL Classification: C23, E42, E61, F02, H60, P50

^aKočenda – CERGE-EI, a joint workplace of the Center for Economic Research and Graduate Education, Charles University, Prague, and the Economics Institute of the Academy of Sciences of the Czech Republic; The William Davidson Institute (WDI), Michigan; and CEPR, London.

^bKutan – Southern Illinois University Edwardsville; The Center for European Integration Studies (ZEI), Bonn; The Emerging Markets Group, London; and The William Davidson Institute (WDI), Michigan.

^cYigit – Bilkent University, Ankara, Turkey.

We thank Ian Babetskii, John Bonin, Josef Brada, Balázs Égert, Jan Frait, Jan Hanousek, Tomáš Holub, Iikka Korhonen, Srobona Mitra, Selin Sayek, and Ondřej Schneider for useful comments and suggestions. We have benefited from presentations at ROSES (Paris I - Sorbonne), the DG EcFin Conference (Brussels), and LACEA 2005 (Paris). The usual disclaimer applies.

Abstrakt

V této studii analyzujeme konvergenci deseti nových členů Evropské Unie (EU) k jejím standardům. Naše analýza přináší obsáhlejší způsoby měření konvergence než dřívější studie: soustředíme se na fiskální konvergenci; širěji zkoumáme inflační konvergenci z pohledu Maastrichtského kritéria i cílů Evropské centrální banky; používáme vhodnější testy konvergence zohledňující strukturální změny. Naše výsledky dokumentují pomalé ale trvalé sblížování reálné výkonnosti na jednoho obyvatele s vývojem v EU. Dochází rovněž k výraznému sblížování inflace a úrokových sazeb. Na druhé straně, vývoj fiskální konvergence je nedobry a ukazuje na nízku fiskální udržitelnost. Důležitou skutečností praktického významu je to, že současné vedení fiskální politiky může zpozdít vstup některých nových členských zemí do režimu Mechanismu měnových kurzů II (ERM2) a tím zpozdít i jejich přijetí eura. Naše empirické výsledky tvoří základ následujících doporučení: je třeba, aby odpovědné orgány (1) zlepšily instituce nutné k tvorbě rozpočtů, (2) zavedly další reformy vedoucí k snížení vládních výdajů, (3) zvážily přijetí fiskálních pravidel (vedoucích k omezení fiskální nedisciplíny). Země s vážnými fiskálními problémy by proto neměly uspěchat svůj vstup do Eurozóny.